

Wojnę pobożną śpiewam i Hetmana,
 Który święty grob Pański oawobodził,
 O iako wiele dla Chrystusa Pana,
 Rozumem czynił i ręką dowodził.
 Darmo miał sobie przeciwnym szatana,
 Co nań Azyą i Librą zwodził,
 Dał mu Bóg, że swe ludzkie rozproszone,
 Zwiodł pod chorągwie święte rozciągnione.

Panno! nie ty co laury nietrwałemi
 Zdobisz w zmyślonym czoło Helikonie,
 Lecz mieszkasz między chory Anielskimi,
 Z gwiazd nieśmiertelnych uwitey koronie,
 Ty sama władny piersiami moiemi,
 Ty day głos pieśni; a jeśli przy stronie
 Prawdzie gdzie iakiey ozdoby przydawam,
 Niech twej niełaski za to nieuznawam.

Wiesz, że za światem wszyscy tam bieżemy,
 Gdzie więcey Parnas leie swe słodkości,
 I prawdę prędey w ludzkie więc wmówiemy,
 Kiedy rym miękki doda iey wdzięczności,
 Tak schorzałemu dziecięciu kładziemy,
 Na brzeg u kubka różne łagodności,
 To gorzkie napoy piie oszukane,
 Żywot i zdrowie biorąc poządane.